

DEN EUROPÆISKE UNION

EUROPA-PARLAMENTET

RÅDET

Bruxelles, den 26. april 2012
(OR. en)

2011/0283 (COD)

PE-CONS 15/12

FSTR 21
FC 14
REGIO 35
SOC 217
CADREFIN 155
FIN 220
CODEC 749
OC 150

LOVGIVNINGSMÆSSIGE RETSAKTER OG ANDRE INSTRUMENTER

Vedr.: EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING om
ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 for så vidt angår visse
bestemmelser om risikodelingsinstrumenter for medlemsstater, der har
vanskeligheder eller har risiko for alvorlige vanskeligheder med deres
finansielle stabilitet

FÆLLES INDSTILLING

Konsultationsfrist for Kroatien: 8.5.2012

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) nr. .../2012

af

**om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006
for så vidt angår visse bestemmelser om risikodelingsinstrumenter
for medlemsstater, der har vanskeligheder eller
har risiko for alvorlige vanskeligheder med deres finansielle stabilitet**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 177,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹,

efter høring af Regionsudvalget,

efter den almindelige lovgivningsprocedure²,

ud fra følgende betragtninger:

¹ EUT C 43 af 15.2.2012, s. 13.

² Europa-Parlamentets holdning af 19.4.2012 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af ...

- (1) Den hidtil usete verdensomspændende finansielle krise og økonomiske nedgang har i alvorlig grad skadet den økonomiske vækst og den finansielle stabilitet og forårsaget en kraftig forringelse af de finansielle, økonomiske og sociale forhold i flere medlemsstater.
- (2) Der er allerede blevet truffet en række vigtige foranstaltninger til imødegåelse af krisens negative virkninger, herunder ændringer af de lovgivningsmæssige rammer, men finanskrisens indvirkning på realøkonomien, arbejdsmarkedet og borgerne mærkes i udbredt omfang.
- (3) I henhold til artikel 122, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, som fastsætter, at Unionen kan yde finansiell støtte til en medlemsstat, som er i vanskeligheder eller har alvorlig risiko for store vanskeligheder blandt andet som følge af usædvanlige begivenheder, som den ikke selv er herre over, blev der med Rådets forordning (EU) nr. 407/2010¹ oprettet en europæisk finansiell stabiliseringsmekanisme med henblik på at bevare den finansielle stabilitet i Unionen.

¹ EUT L 118 af 12.5.2010, s. 1.

- (4) Ved Rådets gennemførelsesafgørelse 2011/77/EU¹ og 2011/344/EU² fik henholdsvis Irland og Portugal tildelt finansiel støtte i henhold til forordning (EU) nr. 407/2010.
- (5) Grækenland havde allerede store vanskeligheder med hensyn til finansiel stabilitet inden ikrafttrædelsen af forordning (EU) nr. 407/2010. Den finansielle støtte til Grækenland kunne derfor ikke have hjemmel i nævnte forordning.
- (6) Aftalen mellem kreditorerne og lånefacilitetsaftalen for Grækenland, undertegnet den 8. maj 2010, trådte i kraft den 11. maj 2010. Aftalen mellem kreditorerne bevarer fuld retskraft og retsvirkning for en treårig programperiode, så længe der er udestående beløb under lånefacilitetsaftalen.
- (7) Rådets forordning (EF) nr. 332/2002 af 18. februar 2002 om indførelse af en mekanisme for mellemfristet betalingsbalancestøtte til medlemsstaterne³ foreskriver, at Rådet yder gensidig bistand, når en medlemsstat, som ikke har vedtaget euroen, er i vanskeligheder eller risikerer alvorlige vanskeligheder med hensyn til sin betalingsbalance.

¹ Rådets gennemførelsesafgørelse 2011/77/EU af 7. december 2010 om tildeling af finansiel støtte fra Unionen til Irland (EUT L 30 af 4.2.2011, s. 34).

² Rådets gennemførelsesafgørelse 2011/344/EU af 30. maj 2011 om tildeling af finansiel støtte fra Unionen til Portugal (EUT L 159 af 17.6.2011, s. 88).

³ EFT L 53 af 23.2.2002, s. 1.

- (8) Ved Rådets beslutning 2009/102/EF¹ og 2009/459/EF² fik Ungarn og Rumænien tildelt finansiel støtte i henhold til forordning (EF) nr. 332/2002.
- (9) Den 11. juli 2011 undertegnede finansministrene fra de 17 medlemsstater i euroområdet traktaten om oprettelse af den europæiske stabiliseringsmekanisme (ESM). Som opfølgning på beslutninger truffet af stats- og regeringscheferne for euroområdet den 21. juli og 9. december 2011 blev traktaten ændret med henblik på at forbedre mekanismens effektivitet og undertegnet den 2. februar 2012. I henhold til den traktat påtager ESM sig senest i 2013 de opgaver, som nu varetages af den europæiske finansielle stabiliseringsfacilitet og den europæiske finansielle stabiliseringsmekanisme. Der bør derfor tages højde for ESM i denne forordning.
- (10) Det Europæiske Råd udtrykte i sine konklusioner af 23. og 24. juni 2011 tilfredshed med Kommissionens hensigt om at styrke synergivirkningerne mellem låneprogrammet for Grækenland og EU-midlerne og støttede bestræbelserne på at øge Grækenlands kapacitet til at absorbere EU-midlerne for at fremme vækst og beskæftigelse ved på ny at fokusere på en forbedring af konkurrenceevnen og jobskabelse. Endvidere udtrykte det tilfredshed med og støtte til, at Kommissionen sammen med medlemsstaterne udarbejder et omfattende program for teknisk bistand til Grækenland.

¹ Rådets beslutning 2009/102/EF af 4. november 2008 om mellemfristet finansiel støtte fra Fællesskabet til Ungarn (EUT L 37 af 6.2.2009, s. 5).

² Rådets beslutning 2009/459/EF af 6. maj 2009 om mellemfristet finansiel støtte fra Fællesskabet til Rumænien (EUT L 150 af 13.6.2009, s. 8).

- (11) I erklæringen fra stats- og regeringscheferne for euroområdet og EU-institutionerne af 21. juli 2011 blev Kommissionen og Den Europæiske Investeringsbank (EIB) opfordret til at forbedre synergivirkningerne mellem låneprogrammer og EU-midler i alle lande, der får bistand fra Unionen eller Den Internationale Valutafond. Denne forordning bør bidrage til dette mål.
- (12) I erklæringen fra medlemmerne af Det Europæiske Råd af 30. januar 2012 udtrykte stats- og regeringscheferne enighed om at øge EIB's støtte til infrastruktur som en hasteforanstaltning og opfordrede Rådet, Kommissionen og EIB til at overveje de muligheder, der er for at styrke EIB's tiltag til at støtte væksten, og til at fremsætte passende henstillinger, herunder mulighederne for at lade Den Europæiske Unions almindelige budget geare EIB's gruppefinansieringskapacitet. Denne forordning har til formål at reagere på denne opfordring i den nuværende krisestyringskontekst.
- (13) Gennemførelsen af operationelle programmer og projekter inden for infrastrukturinvesteringer og produktive investeringer i Grækenland står over for alvorlige problemer, fordi betingelserne for deltagelse fra den private sektor, herunder den finansielle sektor, har ændret sig kraftigt som følge af den økonomiske og finansielle krise.

- (14) For at afhjælpe disse problemer og fremskynde gennemførelsen af operationelle programmer og projekter og for at styrke den økonomiske genopretning er det nødvendigt, at de medlemsstater, der har oplevet eller været truet af alvorlige vanskeligheder med hensyn til deres finansielle stabilitet, og som har modtaget finansiell støtte i henhold til en af de finansielle støttemekanismer, der er omhandlet i artikel 77, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 af 11. juli 2006 om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden¹, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1311/2011², kan bidrage med finansielle midler fra operationelle programmer til oprettelsen af risikodelingsinstrumenter, der yder lån eller garantier eller andre finansielle faciliteter, til støtte for projekter og operationer, der er planlagt i henhold til et operationelt program.

¹ EUT L 210 af 31.7.2006, s. 25.

² EUT L 337 af 20.12.2011, s. 5.

- (15) På baggrund af EIB's mangeårige ekspertise som den største finansieringskilde til infrastrukturprojekter og dens forpligtelse til at støtte den økonomiske genopretning bør Kommissionen ved at indgå en samarbejdsaftale med EIB med henblik herpå kunne oprette risikodelingsinstrumenter. For at skabe retssikkerhed, er det nødvendigt at fastlægge de væsentligste og mest typiske vilkår og betingelser for sådan en samarbejdsaftale i forordning (EF) nr. 1083/2006. Hvad angår risikodelingsinstrumenternes specifikke krisestyringskarakter som fastsat i nærværende forordning, bør de specifikke vilkår og betingelser for hvert samarbejde fastlægges i en individuel samarbejdsaftale, som indgås mellem Kommissionen og EIB i henhold til Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget¹.
- (16) I betragtning af behovet for at udvide investeringsmuligheder, der evt. opstår i de pågældende medlemsstater, bør Kommissionen desuden kunne oprette risikodelingsinstrumenter sammen med nationale eller internationale offentligretlige organer eller privatretlige organer med offentlige tjenesteydelsesopgaver, som stiller tilstrækkelige garantier, jf. artikel 54, stk. 2, litra c), i forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002, på lignende vilkår og betingelser som dem, der gælder for og anvendes af EIB.

¹ EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1.

- (17) For at reagere hurtigt i forbindelse med den aktuelle økonomiske, finansielle og sociale krise bør risikodelingsinstrumenter i medfør af denne forordning gennemføres af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 54, stk. 2, i forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002.
- (18) Af hensyn til klarheden og retssikkerheden bør der indføres en definition af et risikodelingsinstrument i artikel 36a i forordning (EF) nr. 1083/2006 som ændret ved nærværende forordning. Risikodelingsinstrumenter bør anvendes til lån og garantier samt til andre finansielle faciliteter til finansiering af operationer, der medfinansieres af Den Europæiske Fond for Regional Udvikling (EFRU) eller Samhørighedsfonden, for så vidt angår investeringsomkostninger, som ikke kan finansieres som støtteberettigede udgifter i henhold til artikel 55 i forordning (EF) nr. 1083/2006 eller i henhold til Unionens regler om statsstøtte. Med henblik på dette er det ligeledes nødvendigt at indføre en undtagelse fra artikel 54, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1083/2006.

- (19) En medlemsstat, som ønsker at udnytte fordelene ved et risikodelingsinstrument, bør i sin skriftlige anmodning til Kommissionen tydeligt anføre, hvorfor den pågældende medlemsstat mener, at den opfylder en af støtteberettigelsesbetingelserne i artikel 77, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1083/2006, og den bør i sin anmodning vedlægge alle oplysninger, som er påkrævet i henhold til nærværende forordning for at kunne bevise, at den anførte støtteberettigelsesbetingelse opfyldes. Den anmodende medlemsstat bør i sin anmodning ligeledes udpege de programmer (herunder listen over projektforslag og tilhørende finansieringsbehov), der medfinansieres af EFRU eller Samhørighedsfonden, og den del af 2012- og 2013-bevillingerne til sådanne programmer, den ønsker at tildele til risikodelingsinstrumentet. Medlemsstatens anmodning bør derfor sendes til Kommissionen senest 31. august 2013 med henblik på vedtagelse af en afgørelse fra Kommissionens side om den anmodende medlemsstats deltagelse i et risikodelingsinstrument senest den 31. december 2013. Inden Kommissionen træffer afgørelse om medlemsstatens anmodning, bør de tilhørende operationelle programmer under EFRU og Samhørighedsfonden revideres i henhold til artikel 33, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1083/2006.

- (20) De valgte operationer, som er berettigede i henhold til et risikodelingsinstrument, bør enten være store projekter, som Kommissionen allerede har truffet afgørelse om i henhold til artikel 41 i forordning (EF) nr. 1083/2006, eller andre projekter, som medfinansieres af EFRU eller Samhørighedsfonden, og som er omfattet af et eller flere af deres operationelle programmer, i de tilfælde hvor disse projekter mangler finansiering af de investeringsudgifter, som skal dækkes af private investorer. Endelig kan de valgte operationer også være operationer, som bidrager til at nå målene for den anmodende medlemsstats nationale strategiske referencerammer og for Fællesskabets strategiske retningslinjer for samhørighed, og som i kraft af deres karakter kan bidrage til at fremme vækst og styrke den økonomiske genopretning, afhængigt af om der er midler til rådighed under risikodelingsinstrumentet.

- (21) Den anmodende medlemsstat bør desuden i sin anmodning anføre det beløb, der er til rådighed til anvendelse udelukkende til den pågældende medlemsstat inden for dennes samhørighedspolitiske finansielle tildeling, jf. artikel 18, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1083/2006, og som kan øremærkes til risikodelingsinstrumentets mål udelukkende fra EU-budgetforpligtelserne, som skal gennemføres i 2012 og 2013, jf. artikel 75, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1083/2006, og det pågældende beløb bør ikke overstige 10 % af den vejledende samlede bevilling fra EFRU og Samhørighedsfonden til den anmodende medlemsstat for perioden 2007-2013, som er godkendt i henhold til artikel 28, stk. 3, litra b), i forordning (EF) nr. 1083/2006. Endelig er det nødvendigt at sikre, at Unionens finansiering af risikodelingsinstrumentet, herunder administrationsudgifter og andre støtteberettigede omkostninger, er klart begrænset til ovennævnte maksimumbeløb for Unionens bidrag til risikodelingsinstrumentet, og der bør ikke være yderligere eventualforpligtelser for Den Europæiske Unions almindelige budget. Enhver residualrisiko ved de finansierede operationer under det oprettede risikodelingsinstrument bør derfor afholdes enten af EIB eller af de nationale eller internationale offentligretlige organer eller privatretlige organer med offentlige tjenesteydelsesopgaver, som risikodelingsinstrumentet er blevet oprettet sammen med i kraft af en samarbejdsaftale. Genanvendelse af tilbageførsler eller beløb, der resterer fra bevillingerne til risikodelingsinstrumentet, bør i henhold til nærværende forordning stilles til rådighed for den samme medlemsstat på dennes anmodning og inden for samme risikodelingsinstrument, såfremt støtteberettigelsesbetingelserne stadig opfyldes.

- (22) Kommissionen bør kontrollere, at de af den anmodende medlemsstat fremlagte oplysninger er korrekte, og at medlemsstatens anmodning er berettiget, og bør tillægges beføjelse til inden fire måneder efter medlemsstatens anmodning at træffe en afgørelse i form af en gennemførelsesretsakt, om vilkår og betingelser for den anmodende medlemsstats deltagelse i risikodelingsinstrumentet. Det bør imidlertid sikres, at kun projekter, for hvilke alt efter omstændighederne enten EIB eller de nationale eller internationale offentligretlige organer eller privatretlige organer med offentlige tjenesteydelsesopgaver har truffet en positiv finansieringsafgørelse, gøres berettigede til støtte fra et oprettet risikodelingsinstrument. Af hensyn til gennemsigtighed og retssikkerhed bør Kommissionens afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.
- (23) I betragtning af det krisestyringsorienterede formål med og karakteren af det risikodelingsinstrument, som er indført ved denne forordning, såvel som den hidtil usete krise på de internationale markeder og den økonomiske nedgang, som har skadet den finansielle stabilitet i flere medlemsstater alvorligt, hvilket nødvendiggør en hurtig indsats for at imødegå virkningerne på realøkonomien, arbejdsmarkedet og borgerne, er det hensigtsmæssigt, at denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.
- (24) Forordning (EF) nr. 1083/2006 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed -

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 1083/2006 foretages følgende ændringer;

1) Artikel 14, stk. 1, affattes således:

"1. Den Europæiske Unions budget for fondene gennemføres ved delt forvaltning mellem medlemsstaterne og Kommissionen i overensstemmelse med artikel 53, litra b), i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget*, dog ikke for så vidt angår det risikodelingsinstrument, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 36a, og den tekniske bistand, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 45.

Princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning anvendes i overensstemmelse med artikel 48, stk. 2, i forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002.

* EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1."

2) Følgende artikel indsættes:

"Artikel 36a

Risikodelingsinstrument

1. I denne artikel forstås ved et risikodelingsinstrument et finansielt instrument, som garanterer fuldstændig eller delvis dækning af en bestemt risiko, hvor det er relevant mod en aftalt godtgørelse.
2. En medlemsstat, der opfylder en af betingelserne i artikel 77, stk. 2, litra a), b) og c), kan bidrage med en del af de samlede midler fordelt i overensstemmelse med artikel 19 og 20 til et risikodelingsinstrument, som oprettes ved hjælp af en samarbejdsaftale, der indgås af Kommissionen med enten EIB eller med nationale eller internationale offentligretlige organer eller privatretlige organer med offentlige tjenesteydelsesopgaver, som stiller tilstrækkelige garantier, jf. artikel 54, stk. 2, litra c), i forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002, på lignende vilkår og betingelser som dem, der gælder for og anvendes af EIB ("det kontraherende eksekutivorgan"), til dækning af tilvejebringelse af og kapitalallokering til garantier og lån samt andre finansielle faciliteter, der ydes via risikodelingsinstrumentet.

3. Den i stk. 2 omhandlede samarbejdsaftale skal navnlig indeholde regler om: den samlede størrelse af Unionens bidrag og tidsplanen for, hvordan det stilles til rådighed; forvaltningskontoens betingelser, som fastsættes af det kontraherende eksekutivorgan; støtteberettigelseskriterierne for anvendelse af Unionens bidrag, detaljerne for den specifikke risikodeling (herunder gearingsgraden), der skal sikres, og de garantier, der skal stilles af det kontraherende eksekutivorgan; prisfastsættelsen for risikodelingsinstrumentet, baseret på risikomargenen og dækningen af samtlige administrative omkostninger forbundet med risikodelingsinstrumentet; ansøgnings- og godkendelsesproceduren for de projektforslag, som er omfattet af instrumentet; perioden, hvori risikodelingsinstrumentet er til rådighed, og rapporteringskravene.

Den specifikke risikodeling (herunder gearingsgraden), som det kontraherende eksekutivorgan påtager sig i henhold til samarbejdsaftalen, skal gennemsnitligt sigte mod at være mindst 1,5 gang så stor som Unionens bidrag til risikodelingsinstrumentet.

Betalinger til risikodelingsinstrumentet foretages i rater i overensstemmelse med den planlagte anvendelse af risikodelingsinstrumentet til långivning og garantistillelse, som finansierer særlige operationer.

4. Uanset artikel 54, stk. 5, anvendes risikodelingsinstrumentet til at finansiere operationer, der medfinansieres af EFRU eller Samhørighedsfonden, for så vidt angår investeringsomkostninger, som ikke kan finansieres som støtteberettigede udgifter i henhold til artikel 55 eller i medfør af Unionens regler om statsstøtte.

Det kan ligeledes anvendes til at finansiere operationer, som bidrager til at nå målene for den anmodende medlemsstats nationale strategiske referencerammer, samt Fællesskabets strategiske retningslinjer for samhørighed i henhold til Rådets beslutning 2006/702/EF*, og som skaber størst merværdi til Unionens strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst.

5. Risikodelingsinstrumentet gennemføres af Kommissionen som led i den indirekte centrale forvaltning i overensstemmelse med artikel 54 og 56 i forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002.
6. En medlemsstat, som ønsker at udnytte fordelene ved et risikodelingsinstrument, indgiver en skriftlig anmodning til Kommissionen senest den 31. august 2013. I sin anmodning angiver medlemsstaten alle de oplysninger, der er nødvendige for at:
 - a) fastslå, at den opfylder en af de i artikel 77, stk. 2, litra a), b) og c) omhandlede betingelser, ved henvisning til en afgørelse fra Rådet eller andre retsakter, som beviser, at medlemsstaten er støtteberettiget

- b) fastsætte listen over programmer (herunder listen over projektforslag og tilhørende finansieringsbehov), som medfinansieres af enten EFRU eller Samhørighedsfonden, og den del af bevillingerne for 2012 og 2013 til sådanne programmer, som ønskes udtaget af disse programmer, for at bevilge disse beløb til risikodelingsinstrumentet
- c) fastsætte listen over foreslåede projekter, jf. stk. 4, andet afsnit, og den del af bevillingerne for 2012 og 2013, som ønskes udtaget af disse programmer, for at bevilge disse beløb til risikodelingsinstrumentet
- d) fastsætte det beløb, medlemsstaten har eksklusiv råderet over inden for dens finansielle bevilling under samhørighedspolitikken, jf. artikel 18, stk. 2, og en angivelse af det beløb, som vil kunne øremærkes til risikodelingsinstrumentets mål udelukkende fra de EU-budgetforpligtelser, som skal gennemføres i årene 2012 og 2013, jf. artikel 75, stk. 1.

7. Efter at have kontrolleret, at medlemsstatens anmodning er korrekt og berettiget, vedtager Kommissionen inden for fire måneder efter medlemsstatens anmodning en afgørelse i form af en gennemførelsesretsakt, der specificerer det system, der er oprettet for at garantere, at det disponible beløb udelukkende anvendes til den medlemsstat, der har tilvejebragt dette inden for sin samhørighedspolitiske finansielle tildeling, jf. artikel 18, stk. 2, samt de vilkår og betingelser, der gælder for den anmodende medlemsstats deltagelse i et sådant risikodelingsinstrument. Vilkår og betingelser vedrører navnlig følgende:
- a) sporbarhed og regnskabsførelse, oplysninger om anvendelsen af midlerne, betalingsbetingelserne samt overvågnings- og kontrolsystemer
 - b) strukturen af gebyrer og andre administrations- og forvaltningsomkostninger
 - c) en vejledende liste over finansieringsberettigede projekter, og
 - d) maksimumbeløbet for Unionens bidrag, som kan bevilges til et risikodelingsinstrument fra medlemsstatens disponible bevillinger, samt raterne til den praktiske gennemførelse.

Kommissionens afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Når Kommissionen træffer afgørelse om medlemsstatens anmodning, sikrer den, at kun projekter, for hvilke der er truffet en positiv finansieringsafgørelse af enten EIB, et nationalt eller internationalt offentligt organ eller et privatretligt organ med offentlige tjenesteydelsesopgaver, accepteres som berettiget til finansiering gennem et oprettet risikodelingsinstrument.

8. Forud for den i stk. 7 omhandlede afgørelse fra Kommissionen revideres de operationelle programmer under EFRU og Samhørighedsfonden i overensstemmelse med artikel 33, stk. 2.
9. Loftet for de finansielle tildelinger til risikodelingsinstrumentet må ikke overskrides og må ikke overstige 10 % af den vejledende samlede bevilling fra EFRU og Samhørighedsfonden til den anmodende medlemsstat for perioden 2007-2013, som er godkendt i henhold til artikel 28, stk. 3, litra b). De finansielle bevillinger, der er til rådighed til projekterne i nærværende artikels stk. 4, andet afsnit, er begrænsede til de beløb, som er tilovers efter finansiering af de i stk. 4, første afsnit, omhandlede operationer. Ud over Unionens samlede bidrag til risikodelingsinstrumentet, som er godkendt ved den i stk. 7 i nærværende artikel omhandlede afgørelse, må Unionens deltagelse i et risikodelingsinstrument ikke medføre nogen yderligere eventualforpligtelser hverken for Den Europæiske Unions almindelige budget eller for den pågældende medlemsstat.

10. Eventuelle tilbageførsler eller beløb, der resterer efter udførelsen af en operation, der er dækket af risikodelingsinstrumentet, kan efter anmodning fra den berørte medlemsstat genanvendes inden for risikodelingsinstrumentet, såfremt medlemsstaten fortsat opfylder en af betingelserne i artikel 77, stk. 2, litra a), b) og c). Hvis medlemsstaten ikke længere opfylder nogen af disse betingelser, betragtes tilbageførsler eller resterende beløb som formålsbestemte indtægter som omhandlet i artikel 18 i forordning (EF, Euratom) 1605/2002. På anmodning af den berørte medlemsstat føjes supplerende forpligtelsesbevillinger, som disse formålsbestemte indtægter medfører, til den pågældende medlemsstats samhörighedspolitiske finansielle tildeling for det følgende år.

* EUT L 291 af 21.10.2006, s.11."

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand
